

FRA

MUSIKFORENINGENS MINDEFEST

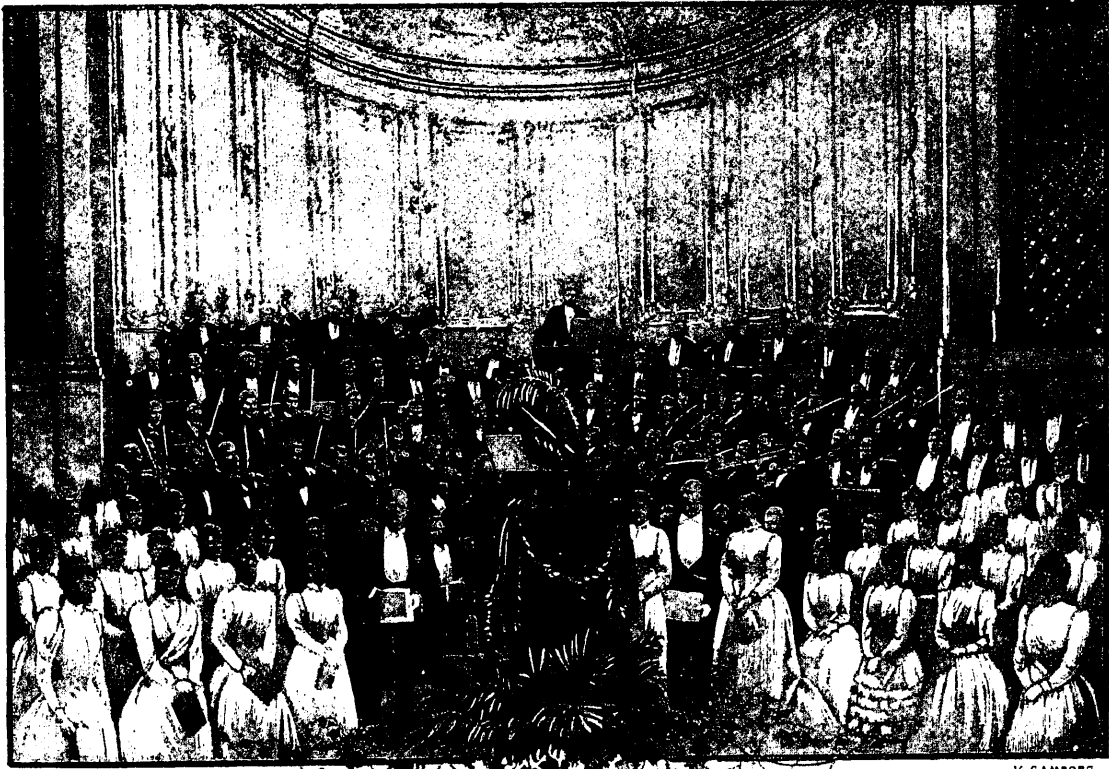
FOR

NIELS W. GADE

FEBRUAR 1891.

K. GAMBORG.

Moderato lugubre.

PIANO.

Tutti *ff* Str. *p* *ff* *p* *ff*

VI. I.

p *ff*

p *p*

(Af Ossian - Ouverture.)

cantabile

con Ped.

cresc.

mf

f

ff

p

Viol. 1.2.

Horn, Br.

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

(Af 1. Symfoni.)

Bl.

Str.

p

Ped. * *Ped.* *

(con. sord.)

pp

dim.

ritenuto

3 Fl. Clar.

Tutti *p*

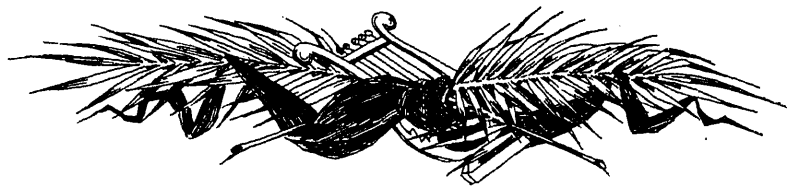
ff

Gonggong

Str. *pp*

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

J. P. E. Hartmann.

Det gamle Aar var graanet, var træt af Ledingsfærd;
i Kuldegysen laa det, følte sig Døden nær.

Men som en Hedningkonge det vilde til Gravs med Bram,
med Følge af de Bedste — saa kræved det Ham!

Hin Tonekunstens Høvding, ham vil jeg have med —
kom Død med dine Svende, luk op dine Led!

»De jernklædte Kæmper opløfted deres Spær;
saa vog de den Herre ved Fuldmaanens Skjær.«

Da sprang der frem en Kilde, til Tak for Toners Hav;
det var de Danskes Taarer, der faldt paa Gades Grav
— til Tak for Toners Hav!

Et Verdenshav af Toner med Øer i sit Fang,
med OSSIANs Taagekyster, med COMALAS Sang!
Med gribende Stemning, som ej gaar brat forbi,
Elverkraattets Halvlys — og Ørknens Kogleri!
Med levende Billeder, der kjendes bredt og vidt,
ARMIDA! og KALANUS! Hr. OLUF og hans Ridt!

Et Hav af Symfonier — hvor Strengenes Klang
var ene om at bruse, og selv gav os Sang:
snart lyse danske Toner fra Riddersal og Strand,
fra Sjølund's fagre Sletter — en Klang af INGEMANN!
snart strømmende Akkorder i glittrende Skjær,
med Melodiens dukkende Søfuglehær!
snart uvant kjække Rytmer med Folkeliv og Dans
— men altid inden Skjønheds fast flettede Krans!
Et Verdenshav af Toner — og dog en Foraarsbæk,
der sladdrende hopped mellem Rosernes Hæk.

Det Hav vil ikke tømmes, dertil det er for rigt,
det lever og det bruser som før vidunderligt;
det Hav vil ikke tømmes som lave Mosedam,
— men her, i disse Sale, hvor vil vi savne ham!

Straalende som en Solgud han styred Kunstens Karm,
— hvor Gade førte Sceptret, blev Luften sommervarm.
Som en anden Moses han svang sin lille Stav
— da svulmed eller ebbed det hele Tonchav!

Alt som han løfted Staven, vi følte os fri —
Døgnet og dets Trælleliv, de gik tilbunds deri.
Og Alle vi os fryded, saa heelt vi gav os hen,
— fra Danmarks høje Dronning, til ringest Ungersvend.

Og var det en Herlighed at see ham indstudere,
baade naar han kjæled, forklared, eller skjændte —
saa var det ved Concerten een Herlighed mere,
at see, hvor hans Ild det Hele tændte!

Hvor lyste hans Aasyn, naar Alt var i Gang,
det var som det var ham, der strøg eller sang,
som hans Haand og Øje var Tonernes Kilder,
som om Alt, med crescendo og Løb og Triller,
lig en Athene
af hans graa-mankede Zevs-Pande sprang!

Og see — mens han opdrog sin kunstvante Hær,
opdrog han os Alle til Kunsten: at høre!
adled vor Sans, lod op vort Øre
for Tone-Bygningers Stil og Værd —
tog os paa Rejser, som han forstod at føre,
til Syner mægtigt befriende:
fra BACHS den vældige Kathedral,
fra GLUCKS den rene Tempel-Portal,
til Münsteren, BEETHOVENS Niende —
eller frem til MENDELSSOHN'S Fingals-Grotte,
og Maanelys-tindrende Alfeslotte!

(Under dæmpet Musik.)

Ak — nu skal vi aldrig mere sees
med Dig, som gav os saa ædle Fester!
— Tak fra dit Chor og dit Orchester,
Tak og Farvel fra din Tilhørerkreds,
vor store, herlige Mester!

Chr. Richardt.

PORTRÆTET EFTER FOTOGRAFI AF HANSEN & WELLER.

FOTOTYPERET HOS PACHT & CRONE. — TRYKT HOS J. JØRGENSEN & CO. (M. A. HANNOVER).
